

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR : D. ALEXANDRESCO

PRIM-REDACTOR : I. N. GESĂRESCU

ABONAMENTUL

pe an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătatea : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

A P A R E

de două ori pe săptămână sub redacțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

6, Splaiul Brâncoveanu Voevod, 6

Vis-à-vis de Palatul Justiției

S U M A R

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ :

Curtea de casație, s. I: *Societatea anonimă «Economia» din Focșani cu St. G. Bălan și N. St. Nicolau;*
Idem: *Aspasia Dănescu și Ion Dănescu cu Paul Chirișescu;*

Curtea de apel din București, s. I: *Sevastița Stoenescu cu G. Bădescu și altul;*

Curtea de apel din Galați, s. II: *Ion C. Bălănescu cu Comitetul permanent al județului Tulova;*

Camera de punere sub acuzațiune a Curții de apel din București: *Ministerul public cu C. Marinescu;*

Tribunalul județului Iași, s. I: *Statul cu Moise Gătlan.*

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ (JURISPRUDENCE ROUMAINE)

Curtea de casație, secția I
6 Martie 1901

Cour de cassation, 1° chambre
6 Mars 1901

Președenția D. Iuț Gr. Lahovari, Președinte
Societatea anonimă «Economia» din Focșani cu St. G. Bălan și N. St. Nicolau

Présidence de M. Gr. Lahovary, Président
Société anonyme «l'Économie» de Focșani contre Et. G. Balan et N. Et. Nicolau

Interdicție.—Publicarea hotărârii de interdicție.—Nulitatea actelor făcute de interzis dupe astă publicare și pe tot timpul interzicerii.—Ridicarea interdicției.—Forme.—Epoca când interzisul își recapătă exercițiul drepturilor sale.—(Art. 448, 457 și 950 Cod civil).

Interdiction.—Publication du jugement d'interdiction.—Nulité des actes passés par l'interdit après cette publication et pendant toute la durée de l'interdiction.—Mainlevée de l'interdiction.—Formes.—Epoque à laquelle l'interdit recouvre l'exercice de ses droits.—(Art. 448, 457 et 950 du Code civil; 502, 512, 1124 français).

1. Toate actele făcute de un interzis în urma publicării hotărârii de interdicție, pe tot timpul interdicției sale, vor fi de drept socotite ca fără ființă.

1. Tous actes, passés par un interdit, après la publication du jugement d'interdiction et pendant toute la durée de l'interdiction, seront considérés, de plein droit, comme inexistantes.

2. Interdicția de și încetează tot o dată cu cauzele ce au determinat-o, totuși nu se va putea pronunța desființarea ei de cât observându-se for-

2. Bien que l'état d'interdiction prenne fin alors que les causes qui l'ont déterminé n'ont plus d'existence, mainlevée ne pourra, néanmoins,

malitățile prescrise pentru a ei pronunțare, și interzisul nu va putea reintra în exercitarea drepturilor sale, de cât dupe ce se va pronunța și publica hotărârea.

en être ordonnée que sous les conditions prescrites pour sa déclaration et l'interdit ne pourra récupérer l'exercice de ses droits qu'après la publication du jugement de mainlevée.

Decisiunea 102/901.—Respingerea recursului făcut de Societatea anonimă «Economia» din Focșani, în contra sentinței tribunalului Putna cu No. 593/99 dată în proces cu Stef. și N. St. Nicolau.

Curtea,
Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier C. C. Ștefănescu;
Pe d-l avocat St. Georgescu din partea recurentei, în desvoltarea motivelor de casare; și
Pe d-nii avocați Matei Botea și Chirculescu, din partea intimaților în combateri.

Deliderând,
Asupra motivelor de casare invocate:
«Greșită intepretare a art. 448, 457 și 950 Codul civil. Incapacitatea interzisului încetează în priviuța lui, din ziua pronunțării sentinței care desființează interdicția, iar nu din ziua publicării acestei sentințe, după cum susține tribunalul. Lipsa publicației nu poate fi invocată de fostul interzis, această formalitate este creată în folosul celor d'al treilea și numai ei o pot invoca contra fostului interzis, când în necunoștință au contractat cu epitropul lui, după pronunțarea sentinței de ridicarea interdicției».

Considerând că din dispozițiunile art. 448, 457 și 950 Cod. civil rezultă că toate actele făcute de către interzis în urma publicației de interdicție, pe tot timpul interdicției sale, vor fi de drept socotite ca fără ființă;

Considerând că după dispozițiunile art. 457 Cod. civ. interdicțiunea de și încetează tot o dată cu cauzele ce au determinat-o totuși nu se va putea pronunța desființarea ei de cât observându-se formalitățile prescrise pentru a ei pronunțare, și interzisul nu va putea reintra în exercitarea drepturilor sale, de cât după ce se va pronunța și publica hotărârea pentru a ei desființare;

Considerând că legiuitorul prin această dispozițiune a derogat de la regula dreptului comun, după care hotărârile judecătorești, fiind declarative de drepturi/

aŭ efect retroactiv, și n'a voit a da hotărîrei care ridică starea de interdicțiune un asemenea efect retroactiv, atât în interesul interzisului, pentru că vîzîndu-se reintrat în exercițiul drepturilor sale, să nu se grăbească a'și risipi averea cît și interesul celor de al treilea ca să știe că numai de la data publicării hotărîrei care ridică starea de interdicție, pot contracta în mod valabil cu fostul intrezis;

Considerînd că ast-fel fiind și întru cît în specie, tribunalul constată în fapt că împrumutul pentru suma de 1000 lei făcut de la societatea «Ecomomia» din Focșani, a cărui plată face obiectul procesului de față, a fost contractat în timpul pe cînd nu se publicase încă hotărîrea prin care se ridică starea de interdicție a intimatului St. G. Bălan, apoi cu drept cuvînt și printr'o bună interpretare a suscitatorilor texte de lege, a declarat împrumutul contractat de interzis ca fără ființă și l'a apărât de pretențiunea suszisei societăți;

Că, prin urmare, mijlocul de casare invocat este neintemeiat și așa fiind, cată a se respinge recursul.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

5 Martie 1901

Președenția D-lui Gr. Lahovari, Președ.
Aspasia Dănescu și Ion Dănescu cu Paul Chirișescu

Aplicarea art. 151 din Pr. civ. — Dacă are loc cînd lipsește soțul chemat pentru autorizare.

Apel. — Două apeluri. — Conexare. — Dacă are loc cînd unul din apelanți a figurat la prima instanță numai ca soț pentru autorizare.

1. Nu este loc la aplicarea art. 151 din Pr. civilă, cînd lipsește soțul chemat nu ca parte în proces ci ca soț pentru a da autorizare soției sale să stea în judecată.

2. Cu drept cuvînt instanța de apel respinge cererea de a se conecta două apeluri făcute în contra aceleiași hotărîri, cînd constată că unul din apelanți n'a figurat ca parte în proces la prima instanță ci numai ca soț pentru a da autorizare femeii sale să stea în judecată.

5 Mars 1901

Présidence de M. Gr. Lahovary, Président
Aspasie Danesco et Jean Danesco contre Paul Kiritzesco

Application de l'art. 151 du Code de procédure civile. — S'il y a lieu de faire l'application de cet article lorsque l'époux assigné pour autoriser sa femme à ester en justice, fait défaut.

Appel. — Deux appels. — Connexité. — S'il y a lieu à connexité lorsque l'un des appelants n'a figuré en première instance que pour autoriser sa femme à ester en justice.

1. Il n'y a pas lieu de faire l'application de l'art. 151 du Code de procédure civile, lorsque l'époux assigné, non comme partie au procès, mais pour autoriser son épouse à ester en justice, fait défaut.

2. C'est à bon droit que l'instance d'appel rejette les conclusions tendant à connecter deux appels interjetés contre le même jugement, lorsqu'il est constant que l'un des appelants a figuré, en première instance, non comme partie au procès, mais en sa qualité d'époux appelé à autoriser sa femme à ester en justice.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d-l consilier Hănțescu;

Pe d-l avocat Gaster în dezvoltarea motivului de casare; și

Pe d-l avocat M. Antonescu în combateri.

Deliberînd,

Asupra motivului de casare invocat în următoarea cuprindere:

«Violarea art. 151 Pr. civ., denaturare de acte, exces de putere și eroare gravă de fapt.

În ședința de la 10 Noembrie 1898, prezentîndu-se înaintea Curței de apel numai Ion Dănescu unul din intimați, și Aspasia Dănescu, fiind lipsă, s'a cerut a se face aplicarea art. 151 Pr. civ. Instanța de fond însă denaturînd actele din dosarul tribunalului și cele prezentate de părți, comite o eroare grosieră cînd prin încheierea sa cu No. 3830/98 din acea zi consideră pe Ion Dănescu ca nefăcînd parte din proces și prin exces de putere procede la judecarea pricinei fără a aplica art. 151 din Pr. civ.

«De asemenea tot prin eroare gravă și pe baza jurnalului de mai sus, instanța de fond mai comite un exces de putere, cînd prin jurnalul No. 715/99 respinge cererea de conexarea ambelor apeluri făcute de Ion Dănescu și Paul Chirișescu, contra aceleiași sentințe a trib. Ilfov s. II No. 530/98 între aceleași părți».

Considerînd că Curtea de fond prin încheierea cu No. 3833 din 10 Noembrie 1898, constată în fapt, că din actele și lucrările aflate în dosar, rezultă că înaintea tribunalului a fost ca reclamantă numai Aspasia Dănescu iar I. Dănescu, a figurat ca soț pentru autorizare;

Considerînd că această constatare a Curții de fond, fiind în concordanță cu dispozitivul sentinței tribunalului cu No. 530/98, ce era supusă apelului, sentința prin care se admite acțiunea intentată de Aspasia Dănescu, cu autorizațiunea soțului său I. Dănescu și se condamnă Paul Chirișescu — intimatazi în recurs — numai către Aspasia Dănescu ca singură reclamantă fără a se menționa de I. Dănescu, rezultă de aici invederat, că acesta din urmă n'a figurat ca parte în proces, și dar cu drept cuvînt Curtea de fond pentru lipsa lui de la înfățișare, a refuzat a face aplicațiunea art. 151 Pr. civ după cum, de asemenea, cu drept cuvînt, a respins și conexarea ambelor apeluri făcute de Ion Dănescu și Paul Chirișescu, de oare ce Ion Dănescu nu figurase la prima instanță ca parte în proces ci numai ca soț pentru autorizare;

Considerînd că ast-fel fiind, mijlocul de casare invocat este neintemeiat;

Pentru acesta motive, Curtea, respinge recursul, etc.

Decisiunea 98/901. — Respins recursul făcut de Aspasia Dănescu și Ion Dănescu contra decisiunii Curței de apel din București, s. III cu No. 91/99 în proces cu Paul Chirișescu.

Domnii abonați ai Curierului Judiciar cari ș'aŭ schimbat domiciliul cu ocazia Sf. George 23 Aprilie cor., sunt rugați a ne avisa prin o carte poștală de noua d-ilor adresă, pentru a putea primi regulat ziarul.

Administrația

Curtea de apel din București
Secția I

5 Octombrie 1900

Președ. D-lui Ath. C. Kivu, Prim-Președ.

Sevastița Stoenescu cu G. Bădescu și altul

Executarea silită.—Incidente și contestații.—Unde se adresează —Instanța ce a încuviințat titlul executoriū.— Instanța ce execută.— (Art. 400 Pr. civ.)

Cererile incidente și toate contestațiile care s'ar ridica asupra executării silită, sau între părți, sau de către cei de al treilea interesați, privitoare la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului hotărârii ce se execută, se vor îndrepta la instanța care a încuviințat titlul executoriū, iar cele-lalte incidente sau contestații ce s'ar ridica asupra urmăririi însăși, se vor îndrepta la instanța care execută hotărârea.

Cour d'appel de Bucarest
1-e chambre

5 Octobre 1900

Présid. de M. Ath. C. Kivu, Prem-Présid.

Sevastița Stoenescu contre G. Badesco et autre

Exécution forcée.—Incidents et contestations.—Devant quelle juridiction peuvent-ils être introduits.—Instance qui a accordé le titre exécutoire.— Instance d'exécution.— (Art. 400 du Code de proc. civ. (487 Code de proc. genevoise).

Les demandes incidentes et toutes contestations, relatives au sens, à l'étendue et à l'application du dispositif du jugement dont on poursuit l'exécution, qui seraient formées, sur une exécution forcée, soit entre les parties, soit par les tiers intéressés, seront adressées à l'instance qui a rendu le titre exécutoire; toutes autres demandes incidentes et contestations, relatives à la saisie même, seront adressées à l'instance, par les soins de laquelle le jugement est exécuté.

Decisiunea No. 145

Curtea

Ascultând pe d-l advocat Sc. Boroșnai din partea contestatoarei Sevastița Stoenescu în desvoltarea motivelor contestațiunei și pe d-l advocat I. Moșoiu în combateri;

Deliberând,

Asupra contestațiunei făcută de Sevastița Stoenescu, cu autorisațiunea soțului său R. Stoenescu, în contra executării decisiunei cu No. 194 din 1899 a acestei secțiuni;

Ascultând pe părți în susținerile lor;

Având în vedere că, prin această contestațiune, contestatoarea tinde a se anula urmărirea, și, în consecință, a se desființa sechestrul făcut de portărelul I. Codreanu în ziua de 21 Septembrie 1900, în executarea suscitată decisiunii, pe următoarele motive; 1) că contestatoarea nu are nici o cunoștință de cesiunea și drepturile D-lui avocat I. Moșoiu față cu dânsa, căci actul de cesiune intervenit între d-sa și Gh. Bădescu nu i-a fost comunicat conform art. 1393 din C. civ.; 2) Că actul de cesiune intervenit între d-l I. Moșoiu și G. Bădescu e nul, căci, după art. 1309 C. civ.; d-l Moșoiu în calitatea sa de avocat, nu se putea face cesionar de drepturi litigioase; 3) Că decisiunea Curței cu No. 194 care se execută, nu s'a comunicat contestatoarei, care dar are dreptul să facă recurs și al 4) creditorului său G. Bădescu și opune în compensație creanța cumpărată de la d-na

Elena Crețulescu cu act autentificat la No. 683 de judecătoria ocolului 3 din București și comunicată lui Bădescu conform art. 1393 din C. civ.;

Având în vedere că, potrivit art. 400 Pr. civ; cererile incidente și toate contestațiile care s'ar ridica asupra executării silită, sau între părți, sau de către cei de al treilea interesați, privitoare la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului hotărârii ce se execută, se vor îndrepta, la instanța care a încuviințat titlul executoriū, iar cele-lalte incidente sau contestații ce s'ar ridica asupra urmăririi însăși, se vor îndrepta la instanța care execută hotărârea;

Considerând că, în speță, motivele ce se invoacă de către contestatoarea nefiind nici unul privitor la înțelesul, întinderea și aplicarea dispozitivului decisiunei Curței, ci numai asupra urmăririi însăși, această contestațiune trebuie a fi îndreptată la instanța care execută hotărârea, adică tribunalul Dâmbovița;

Că ast-fel, în baza acestui text de lege, Curtea, urmează a se declara incompetentă de a judeca această contestațiune și a dispune conform art. 108 al. 6 trimiterăa ei înaintea tribunalului Dâmbovița.

Având în vedere și cererea de cheltueli de judecată făcută de intimați, cum și art. 140 Pr. civ.

Pentru aceste motive, Curtea, își declină competența de a judeca contestațiunea făcută de Sevastița Stoenescu, etc.

(ss) Ath. C. Kivu, V. Bossy, G. Flaișlen, I. E. Dobrescu, Gr. Ștefănescu.

Curtea de apel din Galați
Secția II

8 Februarie 1901

Președ. D-lui E. G. Economu, Președ.

Ion C. Bălănescu cu Comitetul permanent al județului Tutova

Funcționari județeni. — Revocare.—Cine și poate numi și revoca.—Dacă funcționarul județean revocat poate chema în judecată pentru daune din cauza revocării sale pentru că și-ar fi imputat fapte neadeverate prin proc. verbal de revocare. — Calomnie. — Prescripție.— (Art. 89 din legea cons. jud. din 1864; art. 593 și 594 pr. pen).

Numirea și înlocuirea funcționarilor județului fiind pusă de lege în atribuția consiliului județean, el sigur este în drept

Cour d'appel de Galatz
2-e chambre

8 Février 1901

Présid. de M. E. G. Economu, Présid.

Jean C. Balanescu contre Comité permanent du district de Tutova

Fonctionnaires départementaux.—Révocation de ces fonctionnaires. — De qui dépend leur nomination et leur révocation.—Si le fonctionnaire départemental révoqué peut introduire une action en dommages, éprouvés par suite de la révocation et de l'imputation de faits contraires à la vérité qu'on lui a faite dans le procès-verbal de révocation.—Calomnie. — Prescription.— (Art. 89 Loi des conseils départementaux de 1864; art. 593 et 594 du Code de procédure pénale; 637, 688 Code d'instr. crim. franç.).

Une des attributions du conseil départemental étant de nommer et de remplacer les fonctionnaires du ressort il en résulte, tout naturellement,

a aprecia dacă este locul a se menține sau revoca un asemenea funcționar, prin urmare nu intră în căderea justiției de a vedea dacă bine sau rău un funcționar județean a fost înlocuit, și nici un asemenea funcționar nu poate cere daune din faptul înlocuirii sale, pentru că legea nu impune consiliului județean nici o restricțiune în dreptul său de apreciere.

De asemenea funcționarul revocat nu poate cere daune nici pentru că în procesul verbal de înlocuire i s'ar fi imputat fapte neadevărate, căci în asemenea cas densusul n'ar mai cere daune derivate din faptul revocării sale din funcțiune ci din acela că i s'a imputat fapte mincinoase, ceea ce ar constitui o acțiune în calomnie, și în asemenea cas pretențiunea de despăgubiri civile este prescrisă când și delictul a fost prescris.

Curtea,

Asupra opoziției făcute de Ion C. Bălănescu în contra decisiunii acestei Curți No. 158 din 1900, prin care i s'a respins ca nesuștinut apelul ce a declarat în contra sentinței tribunalului Tutova No. 179 din 1900;

Având în vedere că prin această sentință s'a respins acțiunea intentată de apelant în contra județului Tutova reprezentat prin d. prefect, prin care cere 40000 lei daune, pe motiv că a fost revocat din funcțiunea de secretar al comitetului permanent și consiliului județean încă din lunie 1887, pe motive cari nu erau adevărate, din care cauză n'a putut căpăta nici o funcțiune publică sau particulară;

Considerând că, după art. 89 din legea consiliilor județene din 1864, în vigoare la 1887, consiliile județene erau în drept a numi și revoca pe toți funcționarii județului, prin urmare și pe secretar. In casuri grave însă, și comitetul permanent avea dreptul a suspenda un asemenea funcționar, sub rezerva aprobării consiliului;

Considerând, în specie, că din procesul-verbal încheiat la 30 Octombrie 1887, consemnat pe referatul președintelui și al membrilor comitetului permanent, se constată că consiliul județean a aprobat revocarea lui Bălă-

que le conseil a la faculté d'apprécier s'il y a lieu de maintenir ou de révoquer ces fonctionnaires; la justice n'est pas compétente pour décider que c'est à tort, ou à bon droit qu'un fonctionnaire départemental a été remplacé et le fonctionnaire ne peut pas tirer du fait de son remplacement un motif pour demander des dommages-intérêts, attendu que la loi ne met aucune restriction au droit d'appréciation du Conseil départemental.

D'autre part, la prétention du fonctionnaire, qui a été révoqué, de se voir allouer des dommages-intérêts pour l'imputation injustifiée qu'on lui a faite, dans le procès-verbal de révocation, est tout aussi peu admissible, car, dans ce cas, les dommages-intérêts demandés par lui ne dériveraient plus du fait de sa révocation, mais bien de celui de l'imputation mensongère qu'on lui a faite, ce qui pourrait donner lieu à une action en calomnie, et en pareil cas, les prétentions civiles sont prescrites toutes les fois que le délit est prescrit.

nescu din funcțiunea de secretar, ordonată de comitetul permanent la 27 lunie acel an;

Considerând că numirea și înlocuirea funcționarilor județului fiind pusă de lege în atribuțiunea consiliului județului, el singur este în drept a aprecia dacă este locul a se menține sau revoca un asemenea funcționar; prin urmare nu intră în căderea justiției de a vedea dacă bine sau rău un funcționar județean a fost înlocuit, și nici un asemenea funcționar poate cere daune din faptul înlocuirii sale, pentru că legea nu impune consiliului județean nici o restricțiune în dreptul său de apreciere;

Considerând că apelantul nu poate cere daune derivate din faptul că prin procesul-verbal de înlocuire i s'ar fi imputat fapte neadevărate, căci în asemenea cas densusul n'ar mai cere daune derivate din faptul revocării sale din funcțiune, ci din acela că i s'a imputat fapte mincinoase; or, aceasta ar constitui o acțiune în calomnie, care de la 1887 până astăzi este prescrisă, deci prescrisă este și acțiunea în despăgubiri civile derivate din ea (art. 593 și 594 proc. penală).

Pentru aceste motive, Curtea, respinge opozițiunea, etc. (ss) E. G. Economu, M. A. Beștelei, G. Tanoviceanu, G. Stoicescu, Sp. Stătescu.

Camera de punere sub acușiune a Curții de apel din București 26 Martie 1901

Președ. D-lul V. Râmălceanu, Consilier
Ministerul Public cu C. Marinescu

Judecarea cauzelor penale.—Instruirea lor.—Dreptul tribunalului de a ordona o cercetare prealabilă delegând pe unul din judecătorii săi sau pe judecătorul de instrucție a o face. Efectul acestei delegări.—Dacă prin ea tribunalul este desinvestit.

In regulă generală judecătorii au dreptul să ordone toate măsurile pe cari legea le pune la dispoziție pentru luminarea conștiinței lor, precum: expertize, descinderi locale, cercetări cu martori, aduceri de acte, etc. și această regulă este aplicabilă și în materie penală, căci nici un text de lege nu se opune la aceasta, prin urmare tribunalul, când găsește de cuviință că instrucțiunea din audiență publică trebuie să fie preajătită printr-o cercetare prealabilă oarecare, are dreptul să ordone o asemenea cercetare, cu executarea căreia poate delega pe unul din membrii săi sau pe un judecător de instrucție.

Chambre des mises en accusation de la Cour d'appel de Bucarest 26 Mars 1901

Présid. de M. le Conseiller V. Râmălceanu
Ministère Public contre C. Marinescu

Jugement des causes pénales.—Instruction de ces causes.—Prérogative du tribunal d'ordonner une enquête préalable et de déléguer à cet effet un de ses juges ou le juge d'instruction.—Effets de cette délégation.—Si elle déssaisit le tribunal de l'affaire.

En règle générale les juges ont le droit d'ordonner toutes mesures, autorisées par la loi et de nature à éclairer leur conscience; telles: des expertises, des descentes sur les lieux, des enquêtes par témoins, des productions d'actes, etc. Cette règle est applicable aussi bien en matière civile qu'en matière pénale; aucun texte n'établit une dérogation en faveur de cette dernière.

Si donc le tribunal trouve utile, pour la solution de la cause, que l'instruction publique de l'audience soit préparée par une enquête préalable quelconque, il a la faculté d'ordonner une telle enquête et de déléguer, pour l'exécution de cette enquête, soit l'un de ses membres, soit le juge d'instruction.

Această delegație are de efect numai să însărcineze pe judecătorul delegat ca să procedă la cercetarea ordonată, iar nu să desinvestească pe tribunal, căci acest efect nu'l poate avea de cât hotărîrea de declararea incompetenței sau aceea prin care se judecă fondul afacerii.

Cette délégation a seulement pour effet de charger le juge délégué de procéder à l'enquête ordonnée, et nullement de dessaisir le tribunal de l'affaire, le tribunal ne pouvant être dessaisi que par un jugement de déclinatoire de compétence ou par un jugement qui statue sur le fond.

Decisiunea 43/901.— S'a luat în cercetare opoziția făcut de d-l prim-procuror al tribunalului Ilfov în contra ordonanței cu No. 32 din 17 Martie 1901 a judelei instructor cabinetul 2 de pe lângă acest tribunal, prin care 'și-a declinat competența de a face veri-un act de instrucțiune în cauză.

Camera,

Având în vedere opozițiunea făcută de primul-procuror al tribunalului Ilfov contra ordonanței No. 32 din 17 Martie 1901, a judecătorului de instrucțiune cab. 2 prin care 'și-a declinat competența de a face veri-un act de instrucțiune în cauză ;

Având în vedere că opozițiunea este făcută în termenul prescripș de art. 137 pr. pen. ;

Având în vedere că tribunalul Ilfov, secția III, fiind investit cu judecarea afacerii în care C. Marinescu este inculpat pentru delictul prevăzut de art. 140 Cod. pen. a dispus prin încheerea sa cu No. 2939 din 7 Martie 1901, în interesul descoperirii adevărului să se facă o cercetare prealabilă, printr'un judecător de instrucțiune ;

Având în vedere că judecătorul de instrucțiune cab. 2 'și-a declinat competența să facă această cercetare, pentru motivul că odată ce tribunalul este investit cu judecarea cauzei, nu se poate desinvesti de cât numai printr'o hotărîre achitătoare sau condamnatoare, și prin urmare singur tribunalul este competente să facă instrucțiunea cauzelor ce'i sunt deferite ;

Având în vedere că, în regulă generală, judecătorii au dreptul să ordone toate măsurile pe cari legea le pune la dispozițiune pentru luminarea conștiinței lor, precum : expertise, descinderi locale, cercetări cu martori, aduceri de acte, etc. ;

Având în vedere că această regulă este aplicabilă și în materie penală, căci nici un text de lege nu se opune la aceasta, prin urmare tribunalul când găsește de cuviință că instrucțiunea din audiență publică trebuie să fie pregătită printr'o cercetare prealabilă oarecare, are dreptul să ordone o asemenea cercetare, cu executarea căreia poate delega pe unul din membrii săi sau pe un judecător de instrucțiune ;

Având în vedere că această delegațiune are de efect numai să însărcineze pe judecătorul delegat ca să procedă la cercetarea ordonată, iar nu să desinvestească pe tribunal, căci acest efect nu'l poate avea de cât hotărîrea de declararea incompetenței sau aceea prin care se judecă fondul afacerii ;

Având în vedere că, în specie, tribunalul a reținut afacerea și s'a mărginit numai a ordona o instrucțiune pregătitoare, măsură care este legală și conformă cu regulile mai sus arătate, prin urmare motivul de incompetență, invocat de judecătorul de instrucțiune prin ordonanța sa nu este întemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea în unire cu concluziunile orale ale d-lui procuror general, admite opozițiunea.

(ss) V. Râmniceanu, Ath. Athanasovici, V. Bossy.

Tribunalul județului Iași
Secția I

24 Noembrie 1899

Președ. D-luî M. Vidrașcu, Prim-Președ.

Statul cu Moise Gatlan

Convenții și contracte. — Persoanele între cari au putere de lege și cărora le dă drepturi la acțiuni.

Locațiune. — Proprietar locator. — Subarendaș. — Dacă proprietarul locator are acțiune directă în contra subarendașului pentru neplata arendei de către principalul chiriaș. — Acțiunea ce proprietarul o are în contra subarendașului. — Ce poate opune subarendașul. — Compensațiune. — Ce datorii se pot opune ca compensațiune. — Cum trebuiesc a fi. — (Art. 969, 974 și 1730 Cod civil român; art. 1753 Cod civil frances; art. 611 Proced. civilă).

Convențiile legale făcute au putere de lege numai între părțile contractante și ele nu profită nici nu vatămă celor cari nu au figurat în ele, adică celor de al treilea, și deci și acțiunile nu pot naște de cât numai pentru părțile cari figurează într'o convențiune.

Ast-fel, proprietarul locator nu poate avea o acțiune directă, pentru plata arenzilor ce i se datoresc, în contra subarendașului.

Faptul ocupării imobilului închiriat de către subarendaș nu dă naștere la vre-un raport de drept între proprietar și subarendaș.

De asemenea, proprietarul locator nu se poate întemeia nici pe privilegiul ce'l are în virtutea art. 1730 din Codul civil, în contra arendașului, pentru a putea avea o acțiune directă în contra sublocatarului, căci de și acest privilegiu se întinde și asupra bunurilor subarendașilor, și aceasta pentru a asigura creanța ce proprietarul are în contra arendașului său, însă de aci nu se poate deduce ca consecință că proprietarul ar avea o acțiune directă în contra subarendașului.

Singura acțiune ce nu se poate tăgădui proprietarului locator în contra subarendașului este acțiunea indirectă sau oblică rezultând din art. 974 din Codul civil, după

Tribunal du district de Iassy
1-e chambre

24 Novembre 1899

Présid. de M. Vidrasco, Prem.-Présid.

L'Etat contre Moïse Gatlan

Conventions et contrats. — À quelles personnes elles tiennent lieu de loi et concèdent le droit à une action.

Du louage. — Bailleur. — Sous fermier. — Si le bailleur a une action directe contre le sous-fermier pour les fermages qui n'ont pas été payés par le principal locataire. — Quelle est l'action que le propriétaire a contre le sous-fermier. — Exceptions qui peuvent être opposées par le sous-fermier. — Compensation. — Quelle espèce de dettes on peut opposer en compensation. — Caractère de ces dettes. — (Art. 969, 974, 1730 du Code civil; 1134, 1°, 2°, 1166, 1753, 2102, 1° français; art. 611 du Code de proc. civ.; 820 proc. genev.).

Les conventions, légalement faites, ne tiennent lieu de loi qu'aux parties qui les ont faites; elles ne profitent, ni ne nuisent à ceux qui n'y ont pas pris part, c'est-à-dire aux tiers, et, par conséquent, ne peuvent avoir une action que les parties qui ont pris part à la convention.

Il en résulte que le bailleur ne peut pas avoir d'action directe contre le sous-fermier pour le paiement des fermages qui lui sont dus.

L'occupation de l'immeuble loué par le sous-fermier ne fait pas naître un rapport de droit entre le propriétaire et le sous-fermier.

De même, le bailleur ne peut se prévaloir du privilège que lui reconnaît l'art. 1730 du Code civil (2102 français) sur les meubles du fermier, pour prétendre qu'il a une action directe contre le sous-locataire, car, de ce que son privilège s'étend sur les biens du sous-fermier, il ne s'ensuit pas, par voie de conséquence, que le propriétaire ait une action directe contre le sous-fermier, ce privilège ayant seulement pour objet de garantir la créance qu'a le propriétaire contre son fermier.

La seule action qu'il faille reconnaître au bailleur contre le sous-fermier, est l'action indirecte ou oblique résultant de l'art. 974 du Code civil (1166 français), d'après le-

care creditorii pot exercita toate drepturile debitorilor lor afară de acele personale, și deci, proprietarul, creditor, pentru căștiurile arendei, al arendașului său, poate exercita prin acțiunea oblică contra subarendașului, dreptul de creanță ce arendașul ar avea în contra sublocatarului.

Acastă acțiune indirectă proprietarul nu o poate exercita de cât de la prima instanță, nu o poate invoca pentru prima oară în apel.

În contra acțiunii indirecte a proprietarului, sublocatarul poate opune în compensațiune plata chiriilor pe căștiurile expirate nu însă și pe cele plătite prin anticipație, și mai poate opune în compensație și datorii posterioare expirării arendei, intru cât compensațiunea operă de drept stingerea datoriei și poate fi propusă, ca mijloc de apărare, în ori-ce stare a procesului până în momentul condamnării, cu condiție numai ca datoria ce se opune în compensație să fie liquidă și exigibilă.

S'au ascultat: d. avocat Dimitrie Grigorovici din partea Statului în susținerea motivelor de apel, și

Pe d. avocat Nicoleanu din partea intimatului Moise Gătlan, în combateri.

Tribunalul,

Având în vedere apelul interjetat de Ministerul de finanțe în contra cărții de judecată No. 376 din 31 Iulie 1898 a d-lui judec al ocolului Coșula, jud. Botoșani, apel trimis în judecata acestui tribunal, prin decizia No. 182 din 5 Maiu a. c. a Inaltei Curți de casație și justiție, dată asupra recursului făcut de minister în contra sentinței No. 250/98 a tribunalului Botoșani, prin care se confirmă arătata carte de judecată, și care sentință s'a casat prin citata decisiune;

Având în vedere decisiunea Inaltei Curți, cartea de judecată atacată cu apel, toate lucrările aflate la dosar, actele presintate de părți în instanță, concludsiunile puse de părți în instanță și consemnate în resumatele de concludsiuni prezentate de ele tribunalului și aflătoare la dosar;

Având în vedere că din desbaterile urmate înaintea tribunalului, din actele prezentate și din faptele deduse în instanță se stabilește în fapt următoarele:

Moise Pascal, din Hârlău, ia în arendă de la Stat viile numite Playus, Sărata și Liteanca în condițiunile prevăzute în foaia de adjudecațiune. Arendașul Moise Pascal, la rândul său, subarendează lui Moise Gătlan, Playus, cu contractul de subarendare autentificat de d. judec al ocolului Meletin, județul Botoșani, sub 3594/91, pe un period de cinci ani, începător de la 20

quel, les créanciers peuvent exercer tous les droits de leurs débiteurs, à l'exception de ceux qui sont attachés à la personne; le propriétaire, créancier de son fermier, peut, donc, par voie d'action oblique, poursuivre le paiement des fermages à lui dus, en exerçant, contre le sous-fermier, les droits de créancier au fermier.

Le propriétaire ne peut agir, par, voie d'action indirecte, qu'en première instance; il ne saurait s'en prévaloir pour la première fois en appel.

À cette action indirecte du propriétaire, le sous-locataire peut opposer en compensation le paiement du loyer pour les termes échus, à l'exclusion de ceux payés par anticipation, ainsi que les dettes postérieures à l'expiration du bail, car la compensation opere de plein droit. L'extinction de la dette et peut être proposée, en tant que moyen de défense, en quelque état que soit le procès, jusqu'au moment de la condamnation, à condition toutefois, que la dette, que l'on oppose en compensation, soit liquide et exigible.

Martie 1891 și cu arenda anuală de 800 lei plătită în două rate: la fie-care 23 Septembrie a fie-cărui an și 23 Martie, stipulându-se la punctul 4 din contractul de subarendare că arenzile să fie plătite de sub-arendașul Moise Gătlan Statului, sub luare de chitanțe.

Subarendașul Moise Gătlan intră în folosința viilor sub-arendate, de Pascal, și la sfârșitul subarenzei mai datorând un rest de căștiu în sumă de 1206 lei 70 bani, se vede urmărit de către perceptorul circumscriptiei 3 Cotnari prin somația sub No. 1 din 1897 August în 13, pentru arătata sumă de 1206 lei 70 bani.

În contra acestei urmăriti Moise Gătlan îndreaptă contestație la administrația financiară a jud. Iași și prin decizia No. 42,138 din 10 Septembrie 1897, a acelei administrațiunii, i se respinge contestațiunea. Această decisiune este atacată cu apel înaintea tribunalului de Iași de către M. Gătlan și prin sentința cu No. 22/98 a acestui tribunal s. II se admite apelul și se infirmă decisiunea administr. financiare, sentință care a rămas definitivă prin respingerea recursului de către Inalta Curte de casație prin decizia sa No. 368/98.

Cu ocaziunea cercetării apelului de care s'a vorbit înaintea secțiunii a II a acestui tribunal, s'a discutat de părți, cum se constată din sentința No. 22/98 a acelei secțiunii aflătoare la dos. 1769/97 aceleași cestiuni de drept, deduse și astă-zî în apelul venit în cercetarea acestei secțiunii. Mai apoi Ministerul de finanțe, părăsind calea urmăriti, prin avocatul statului Gh. Belcic, intentă acțiunea înaintea d-lui judec al ocolului Hârlău prin petiția din 21 Iulie 1898, contra lui Moise Gătlan spre a se vedea acesta condamnat la plata sumei de 1206 lei 70 bani, rest din căștiurile ce pentru viile Playus și Liteanca ținute de el în subarendă de la Moise Pascal, acțiune care s'a respins ca nesusținută, de d-l judec alor prin cartea sa de judecată No. 376 din 31 Iulie. În contra acestei cărți de judecată s'a declarat de către minister apel la trib. de Botoșani, și acel tribunal prin sentința No. 250 din 9 Octombrie 1898 respinge apelul și confirmă în totul cartea de judecată apelată. Această sentință fiind atacată cu recurs, Inalta Curte de casație, admițând recursul, casează sentința tribunalului de Botoșani și trimite judecata apelului înaintea acestui tribunal.

Având în vedere că din desbaterile urmate înaintea acestui tribunal, cestiunile deduse în judecată sunt: dacă Statul ca proprietar și principal locator, are acțiunea directă în contra subarendașului Moise Gătlan, din lege și din contractul de subarendă intervenit între M. Pascal și Moise Gătlan, de care s'a vorbit mai sus; dacă fie, că i se recunoaște o acțiune directă, sau numai cea indirectă ori oblică rezultând din art. 974 Cod civ., dacă i se poate opune în compensație sumă ce M. Gătlan subarendașul are a lua de la principalul arendaș M. Pascal, și în definitiv dacă, în specie nu există lucru judecat rezultând din sentința trib. Iași s. II No. 22/98 dată asupra contestației la urmărire îndreptată pentru aceiași sumă contra lui Moise Gătlan, și cu care ocaziune s'au pus în discuție aceleași cestiuni de drept deduse astă-zî în judecata acestui apel și asupra cărora trib. Iași s. II prin arătata sentință s'a pronunțat deja, sentință care a dobândit autoritatea lucrului judecat,

prin confirmarea ei de către Inalta Curte, respingându-se recursul ca nesusținut ;

Având în vedere că, în ce privește prima cesiune, acea de a se ști dacă *proprietarul* locator are, *din lege* o acțiune directă în contra sub arendașului pentru plata câștiurilor ce i se datorește; în legea francesă, față de disp. art. 1753 din Cod. civ. fr. se controversează în doctrină; în legea noastră, prin eliminarea arătătorului articol pare a se fi înlăturat controversesele, lăsându-se cesiunea sub puterea principiului; «*res inter alios acta aliis neque nocere, neque prodesse potest*».

În adevăr: Este știut că acțiunile nasc din contracte și convențiunile legal făcute aș putere de lege numai între părțile *contractante* (art. 969 C. c.) ele nu profită nici nu vatămă celor cari nu aș figurat în ele, celor de al treilea, deci și acțiunile nu pot naște de cât numai pentru părțile cari figurează într'o convențiune;

Că, în specie, în contractul de sublocațiune intervenit între M. Pascal și intimatul M. Gâtlan, părți contractante, sunt: sublocatarul M. Pascal și subarendașul M. Gâtlan, între ei s'aș încheiat raportul juridic de drepturi și obligațiuni și Statul ne fiind în contract, fiind dar terție persoană, între el și subarendaș, nu poate naște nici o legătură de drept, deci nici o acțiune directă care să resulte pentru el în contra sublocatarului Moise Gâtlan;

Că dar față cu regula: «*res inter alios acta*» consfințită prin art. 969 din Cod civ. este neîndoios că proprietarul locator, în specie Ministerul de finance, nu poate avea o acțiune directă pentru plata arenzilor ce i se datoresc în contra subarendașului Moise Gâtlan;

Considerând că nu se poate zice că proprietarul locator, Statul, în contractul de sublocațiune a fost reprezentat prin principalul arendaș M. Pascal, căci aceasta în contractul de sublocațiune intervine cu dreptul său propriu pe care 'l deține din contractul său încheiat cu Statul și nu a avut nici o calitate de a stipula în numele Statului, de a'și creia prin urmare drepturi, prin contractul de sublocațiune, în contra subarendașului Moise Gâtlan;

Considerând că alegațiunea adusă de apelant prin avocatul statului d-l Grigorovic, că raportul juridic între Stat și subarendașul Moise Gâtlan ar resulta din faptul ocupațiunii acestuia a viilor proprietate a Statului și a concesiunii ce a făcut prin contractul de locațiune încheiat cu arendașul M. Pascal, de a putea aceasta subarenda mobilele locat, nu este întemeiată, căci faptul ocupațiunii de către Gâtlan a acelor vii nu dă naștere la un raport de drept între Stat ca proprietar și Gâtlan ca subarendaș; acesta deținând și ocupând viile în virtutea contractului de subarenda încheiat cu M. Pascal, din care contract numai, naște drepturi și obligațiuni pentru el: și apoi e inadmisibil a se zice că M. Gâtlan ca subarendaș care e ținut din contract față de M. Pascal, să fie ținut în acelaș timp din quasi contract, față de Stat ca proprietar;

Considerând apoi, că argumentul adus de apelant din art. 1730 Cod civil și 611 din Pr. civ în sprijinul deei că Statul ar avea o acțiune directă contra sub

arendașului M. Gâtlan, este iarăși neîntemeiat, căci art. 1730 al. 1 C. civ. prevede privilegiul pentru asigurarea creanței sale ce are contra arendașului, privilegiu basat pe o constituțiune de gaj tacit și care se întinde pentru imobilele rurale, asupra a tot ce se află pe ele și asupra recoltei anului curent; și în hipotesă când imobilul e subarendat, când dar lucrurile aflătoare pe el și recolta anului corent aparțin subarendașului, privilegiu, proprietarului, care asigură creanța sa contra arendașului, se întinde asupra acestor lucruri a subarendașului, căci prin faptul subarendării privilegiul proprietarului nu este stins, din contră subsistă și se întinde asupra tot ce se află pe imobilul locat; și că lucrul ast-fel este, însuși art. 611 Pr. civ. care e consecuența art. 1730 din Codul civil și după care lucrurile sublocatarilor și a subarendașilor care se vor afla în locurile ocupate de dênșii se pot sequestra pentru plata chiriei saș arenzei ce datorește chiriașul saș arendașul principal, confirmă ideea că privilegiul care în asemenea caz se întinde asupra lucrurilor subarendașilor, asigură creanța proprietarului ce are în contra principalului arendaș, iar nici cum, acest privilegiu ar presupune o creanță ce proprietarul ar avea în contra subarendașului pentru a se deduce ca consecuența o acțiune directă a aceluși d'intâi în contra subarendașului;

Că dar neputându-se recunoaște Statului, din lege, o acțiune directă în contra subarendașului M. Gâtlan, din contractul de sublocațiune dintre arendașul principal M. Pascal și subarendașul M. Gâtlan, încă nu i se poate recunoaște o ast-fel de acțiune; În adevăr:

Considerând că prin contractul de subarenda a viilor, proprietatea Statului, intervenit între M. Pascal și M. Gâtlan se stipulează la punctul patru din contract că, arenzile viilor se vor plăti de Gâtlan Statului prin luare de chitanță;

Că pe câtă vreme Statul nu figurează în acest contract și nici se vede să fi acceptat în mod expres, stipulațiunea ca arenzile să'i fie lui plătite de Gâtlan, această stipulațiune nu'i poate folosi putend-o revoca ori-când părțile contractante: M. Pascal și M. Gâtlan, cum de fapt a și făcut, căci subarendașul a plătit cea mai mare parte din câșturi arendașului M. Pascal cum constată chitanțele scrise pe dosul contractului de sublocațiune aflător la dosarul No. 1769/97 trib. Iași s. II;

Că nici în mod tacit nu se poate zice, că Statul acceptat această stipulațiune, întru cât nu se propune fapte certe, din care să reiasă vădită intențiunea Statului de a adera în mod tacit la această stipulațiune;

Considerând dar, că întru cât nu se stabilește că Statul a acceptat fie espres, fie tacit, această stipulațiune, nu se poate zice că s'a născut din contract, un raport de drept în această privință, între el și subarendașul M. Gâtlan și dar nu i se poate recunoaște, nici din contract, o acțiune directă în contra intimatului;

Considerând că singura acțiune ce nu se poate tăgădui Statului ca proprietar locator, și pe care, din lege, resultă că o poate esercita în contra subarendașului M. Gâtlan e acțiunea indirectă saș oblică resultând din art. 974 din Cod. civ. după care creditorii pot esercita toate drepturile debitorilor lor afară de acele esclusiv

personale; În adevăr, în specie Statul, creditor, pentru cășturi, al arendașului M. Pascal, poate exercita, prin acțiunea oblică contra intimatului Gâtlan dreptul de creanță ce Pascal arendașul la rëndul lui, are în contra subarendașului M. Gâtlan; și art. 611 din Pr. civ. învoind subarendașilor a putea opune proprietarilor plata chiriilor pe anii expirați, nici o dată însă plățile făcute prin anticipație fiind presupuse ca făcute în fraudă drepturilor proprietarilor, confirmă mai mult că singura acțiune ce poate exercita proprietarul locator, în speță, Statul, în contra subarendașului M. Gâtlan, e aceea indirectă, rezultând din art. 974 din Cod. civil;

Considerând însă, că din petițiunea introductivă de instanță, se constată că apelantul prin d-l avocat al Statului G. Belcic, a intentat acțiunea contra intimatului înaintea judelei ocolului Coșula, cu dreptul său propriu înțelegând dar a exercita acțiune directă în contra-î, iar nu cu dreptul creditorului său M. Pascal, și în această calitate s'a angajat instanța între el și intimat; că declarațiunea făcută de apelant, prin avocatul său astăzi în apel, că în definitiv înțelege a exercita și acțiunea indirectă în contra intimatului, nu poate fi ținută în seamă, căci în apel nu se pot face cereri noi și nu și poate în apel schimba calitatea în care a reclamat la prima instanță;

Că dar, întru cât, din lege și din contract, reese că Statul proprietar locator, nu poate exercita acțiune directă în contra subarendașului M. Gâtlan, și la prima instanță neexercitând acțiunea rezultând din art. 974 C. civ., acțiune ce în principiu nu i se poate tăgădui; trib. găsește că din acest punct de vedere numai judecând lucrul apelul nu e întemeiat și prin consecință și reclamațiunea de la prima instanță;

Considerând apoi, că, deosebit de aceste, fie că judecata îi-ar recunoaște Ministerului de finance, proprietar locator, acțiune directă, din lege și din contract, în contra subarendașului M. Gâtlan, fie că îi-ar fi admisă, astăzi în apel, ar putea exercita contra-î acțiunea oblică rezultând din art. 974 din Cod civil, încă și în un cas, și într'altul, intimatul M. Gâtlan îi opune și îi poate opune, stingerea datoriei prin plată de compensație; dovedind acesta cu chitanțele scrise pe dosul contractului de subarendă mai sus menționat și din care se constată că intimatul Gâtlan a plătit cea mai mare parte din cășturi arendașului principal M. Pascal, iar în compensație opune: 1 garanția ce din contract rezultă că Gâtlan a dat lui Pascal la facerea contractului de subarendă; 2 datoria acestuia de 1295 lei cu procent de 6% pe an de la 23 Aprilie 1898 în baza cărței de judecată a judelei ocol Coșula No. 38 din 1898; 3 datoria lui Pascal de 1000 lei cu dobândă de 6% pe an de la 22 Sept./95 în baza cărței de judecată a judelei Hârlău No. 516 din 1895 investită cu formula executorie și al 4-lea două cambii de câte 1000 lei fie care cu data din 30 Maiu 1893 și 30 Iulie 1893 subscrise de M. Pascal în ordinul lui M. Gâtlan și plătibile la vedere;

Considerând că, de către apelant prin avocatul său, nu s'a tăgăduit, în principiu, că îi poate opune în compensație sume ce arendașul principal datorește intimatului Gâtlan, și în drept, fie că s'ar recunoaște pro-

prietarului locator acțiune directă, fie numai acțiune indirectă, i se poate opune această compensație (vezi Baudry, tom. I, No. 858); s'a objectat de apelant numai că nu i se poate opune în compensație datorii posteroare expirării arende;

Considerând că această obiecțiune a apelantului, e neîntemeiată, căci compensațiunea operă de drept stingerea datoriei, și poate fi propusă, ca mijloc de apărare, în orî-ce stare a procesului, până în momentul condamnării, cu condiție numai ca datoria ce se opune în compensare să fie lichidă și exigibilă; orî în specie, din titlurile prezentate de intimat, să constată, în fapt, că ele au devenit certe și liquide înainte de reclamațiune;

Că dar, privind și din acest punct de vedere lucrul, tribunalul găsește neîntemeiat apelul Ministerului de finanțe;

Considerând în definitiv, că intimatul Moise Gâtlan, în apărarea sa, mai opune și excepțiunea lucrului judecat, rezultând din sentința trib. Iași, s. II No. 22/98 aflătoare la dosarul No. 1769/97 dată cu ocaziunea contestațiunei la urmărirea începută de Stat în contra lui M. Gâtlan pentru aceiași sumă;

Considerând că, după cum s'a arătat mai sus Statul urmărind pe M. Gâtlan, după legea de urmărire, pentru aceiași sumă care face obiectul litigiului de astăzi, și M. Gâtlan declarând apel la trib. Iași în contra deciziunei administrațiunei financiare menționată mai sus, prin care i se respinge contestațiunea, cu ocaziunea cercetării aceluși apel s'au pus în discuție aceleași cestiuni drept deduse astăzi în judecata acestui apel, asupra cărorora trib. s. II s'a pronunțat deja, hotărînd prin sentința arătată că Statul ca proprietar locator nu are acțiune directă nici din lege, nici din contractul de subarendă ci numai acțiunea indirectă, în contra lui M. Gâtlan, sentință care a devenit definitivă prin respingerea recursului, ca nesusținut de Inalta Curte de casație prin decizia No.

Că dar tribunalul constatând că este și lucru judecat în specie, rezultând din arătata sentință care a dobândit autoritatea lucrului judecat, găsește întemeiată excepțiunea propusă de intimat și dar găsește și din acest punct de vedere neîntemeiat apelul Minist. de finanțe;

Având în vedere și cererea intimatului M. Gâtlan de a i se acorda cheltueli de judecată, în acest apel, și găsind-o întemeiată, apreciind, că a i acorda suma de cinci-zeci lei;

Pentru aceste motive, redactate de d-l Em. Lepădatu supleant, tribunalul respinge apelul și acțiunea Ministerului de finance, etc.

(ss) M. Vidrașcu, Em. Lepădatu.

Apel către abonații rămași în întârziere cu plata

Rugăm pe abonații nostri, rămași în restanță cu plata abonamentelor, să bine-voiască a achita sumele datorite, cât mai neîntârziat, direct către administrația ziarului în București, 6 Splaiul Brâncoveanu Voevod, prin mandat sau timbre poștale, sau în mâinile numai a vechilor încasatori autorizați: Manole Herișescu pentru București și I. Riveanu pentru provincie, de la cari vor primi în schimb chitanțe din registrul cu matcă, prevăzute cu ștampila ziarului nostru.